

Bilag til foranstaaende Erklæring.

Andragender.

1.

Til Rigsdagen!

Undertegnede Sukkerroeddyrkere paa Volland tillade sig herved at henvende sig til den høje Rigsdag i Anledning af det i Folketinget indbragte Forslag til Lov om Ophevelse af Indførselstold paa Raasukker m. m.

Uagtet vi kunne sympatisere med den i Lovforslaget nedlagte Tanke, navnlig som denne er ændret ved det i Sagen nedsatte Udvalgs Flertalsforslag, og uagtet vi i al Almindelighed ikke anse kunstig Beskyttelse af en Erhvervsgren for hensigtsmæssig, kunne vi paa den anden Side ikke se andet, end at det, især i et lille Land, kan blive en bydende Nødvendighed at yde en eller anden national Erhvervsstøtte Værn mod det Tryk, der fremkaldes ved større Staters økonomiske Overgreb i Form af Udførselspræmier eller lignende. Det vil derhos vistnok være almindelig anerkendt, at Samfundet, selv bortset fra de anførte Grunde, med Berettigelse kan støtte nye Virksomhedsgrene, naar disse have en sund og med Landets Gjendommeligheder stemmende Grund at bygge paa.

Ud fra denne Betragtning tillade vi os i al Yrøbdighed at anmode den høje Rigsdag om dens Medvirksomhed til, at der maa blive ydet den i de senere Aar opblomstrende Roesukkerindustri en maadeholden Beskyttelse.

At Sukkerroeddyrkingen har en stor Betydning for Landbruget netop under det haarde Tryk, som de nedadgaende Priser paa dettes Produkter have medført, behøve vi vistnok kun at nævne. Netop i Øjeblikket ere derfor Bestræbelser oppe for at indføre denne Kultur, der hidtil kun har været udbredt paa Øerne, til Sjælland, og det turde vistnok i det hele nu siges at være en Kendsgerning, at den intensive Drift af Jorden uadskillelig er knyttet til en udstrakt Roeddyrking.

Ligesom denne Kultur derhos overalt skaber stærkt forøget Arbejde, saaledes kan det vistnok med Rette siges, at den ligeledes er Banebryder for den endnu mere intensive Kultur gennem Havebruget.

Roeddyrkingen turde derfor allerede nu være saaledes rodfæstet i det danske Agerbrug, at den ikke trænger til Beskyttelse i stræng Forstand; men den behøver derimod at stilles lige i Kampen med de større sukkerproducerende Lande som Tyskland, Frankrig og Østerrig. Saa længe de store Stater direkte eller indirekte betale Udførselspræmier for Roesukker, saa længe de derved kunne kaste deres Overproduktion ind paa de mindre Markeder, saa længe vi her i Landet paa Grund af forskellige Toldbryder have højere Anlægsudgifter for Sukkerfabrikker end i Udlandet, saa længe disse maa betale Told af Hjælpeprodukter som Kul, Metaller, Maskiner m. m. og maa udføre Melassen, fordi Toldloven ikke muliggør dens videre Bearbejdelse her i Landet, kunne vi ikke uden nogen Beskyttelse tage Kampen op paa lige Fod med Udlandet. Skønt vi nu anerkende, at Lovforslaget for en Del hviler paa samme Betragtning som vor, kunne vi dog ikke overbevise os om, at den foreslaaede Hjælp er tilstrækkelig.